

ת"פ 36776/12/18 - מדינת ישראל נגד נימר אבו דיאב, מאהר אבו דיאב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 36776-12-18 מדינת ישראל נ' אבו דיאב(עציר)

ואח'

בפני כבוד השופטת רונית בש

בעניין: מדינת ישראל

נגד

המאשימה 1.נימר אבו דיאב (עציר)

הנאשמים

2.מאהר אבו דיאב (עציר)

גזר דין

1. הנאשמים הורשעו, על יסוד הודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן במ/1, במסגרת של הסדר טיעון, וזאת בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיפים 333 ו-335(א)(1)-ו (2) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), וכן בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 402(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין. יובהר, כי במסגרת ההסכמה הדיונית אליה הגיעו הצדדים, הוסכם כי המאשימה לא תעתור לחילוט רכב הסובארו, הנזכר בכתב האישום, וכי הרכב יוחזר לידי הנאשמים, וכך אכן הוריתי בהחלטתי מיום 5/3/19. עוד הוסכם, כי במסגרת הראיות לעונש תגיש המאשימה תמונות המתעדות את החבלות שנגרמו למתלון כתוצאה מהאירוע וכן תיעוד רפואי בעניינו.

כתב האישום המתוקן (להלן גם: כתב האישום)

2. בכתב האישום נטען כי הנאשמים הם אחים. בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, עסק יוסף מקלדה (להלן: המתלון) בשיווק דגים ועל רקע זה, התגלע סכסוך בינו ובין משפחתו לבין הנאשמים. ביום 15/11/18 בשעה 10:40, לערך, הגיע המתלון אל השוק העירוני בעכו (להלן: השוק), כשהוא נוהג במשאית מסוג איווקו ובתוכה כ-125 ארגזי דגים בשווי כולל של כ-58,826 ₪ (להלן: הדגים) על מנת למכור את הדגים למוכרים בשוק. המתלון החנה את המשאית ונכנס בהליכה לשוק, לכיוון דוכן הדגים של אשרף ג'ריס.

3. בסמוך לאחר מכן, הגיעו הנאשמים לשוק, ברכב סובארו הרשום בבעלותו של נאשם 1, והחנו את הרכב בסמוך למשאית הנ"ל בה הבחינו. שני הנאשמים ירדו מהרכב, נאשם 1 פסע אחרי המתלון, התקרב אליו מאחור, כשהוא רעול פנים ואוחז במקל והיכה אותו בכוח, בראשו, באמצעות המקל. נאשם 1 המשיך להכות את המתלון מספר פעמים נוספות, באמצעות המקל, ואילו זה התגונן מפני המכות באמצעות ידו השמאלית.

4. באותה עת פתח נאשם 2 את דלת תא המטען של המשאית, נכנס לתא המטען ונטל ונשא ארגזי דגים

מהמשאית, ללא הסכמת המתלון, בכוונה לשלול את הדגים ממנו שלילת קבע. נאשם 2 העביר כ-40 ארגזי דגים לרכב הסובארו (להלן: הדגים הגנובים). המתלון הבחין במעשי נאשם 2 והתקרב לעברו על מנת למנוע ממנו מלהמשיך בכך. אז, פגע נאשם 2 במתלון בשפתו העליונה וגרם לו לחתך. לאחר מכן, נאשם 2 נטל את המקל מנאשם 1 והיכה את המתלון באמצעותו. הנאשמים תקפו את המתלון, כמפורט לעיל, על מנת לגנוב את הדגים או לעכבם אצלם או כדי למנוע את התנגדות המתלון לגניבה ולהתגבר עליה. לאחר מכן, נכנסו הנאשמים לרכב הסובארו ונמלטו מהמקום, כשהדגים הגנובים ברכבם.

5. כתוצאה ממעשי הנאשמים, נגרמו למתלון שבר עם תזוזה קלה בסינוס מקסילרי ימני בפניו, חתך בשפה העליונה, חתך ברוחב כ-6 ס"מ בראש, המטומה סביב עין ימין ובלחי ימין ושברים בשיניו הקדמיות והוא אושפז בבית חולים עד ליום 19/11/18.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 (להלן בפרק זה: הנאשם)

6. תסקיר שירות המבחן שהוגש אודות הנאשם, מלמד על צעיר כבן 24, מאורס. עובר למעצרו עבד הנאשם משנת 2012 באחזקת בריכות דגים. שירות המבחן התרשם מהנאשם כבחור צעיר אשר שמר, עד להסתבכותו בתיק הנדון, על אורח חיים יציב ונורמטיבי, ללא כל מעורבות בפלילים.

7. בהתייחס לביצוע העבירות, לקח הנאשם, בפני שירות המבחן, אחריות על מעשיו וביטא חרטה וצער על ביצועם. עם זאת, הנאשם ניסה למזער מעובדות כתב האישום המתוקן, תוך שטען כי חלק מעובדותיו אינו מדויק. בנקודה זו טען הנאשם, כי הרקע לעבירות נעוץ בסכסוך משפחתי בין דודיו לבין המתלון והוסיף כי לאירוע לא קדם תכנון וכי לא היה רעול פנים במהלכו. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתקשה לגלות אמפטיה כלפי המתלון, ואולם בד בבד התרשם כי ההליך המשפטי המתנהל נגד הנאשם, ובייחוד מעצרו, מהווים עבורו גורם מרתיע ומשמעותי.

8. בבואו להעריך את הסיכון להישנות העבירות, ציין שירות המבחן את אורח חייו הנורמטיבי של הנאשם עד למעצרו. עוד ציין שירות המבחן כי בבסיס ביצוע העבירות עומדות תפיסות הקשורות בהשפעות חברתיות, כמו גם מחויבותו של הנאשם לבני משפחתו, כבן בכור, העשויות להובילו להגיב מבלי לצפות את השלכות מעשיו. שירות המבחן העריך, כי הסיכוי להישנות עוברת חוק בעתיד מצדו של הנאשם- בינוני.

9. שירות המבחן התרשם מהנאשם כאדם מופנם וקונקרטי, המתקשה לבחון את הנסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירות וכי הוא אינו בשל לבחון את התנהלותו, עמדותיו ותפיסותיו באופן ביקורתי. לפיכך, סבור שירות המבחן, כי בשלב זה של חייו של הנאשם לא נוצר כל פתח למעורבות טיפולית בעניינו, אשר יש בה כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות על-ידו. בהיעדר חלופת ענישה שיקומית, ממליץ שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה מוחשית, אם כי מומלץ לשב"ס לשלב את הנאשם בהליך טיפולי אם יביע נכונות לכך.

תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 (להלן בפרק זה: הנאשם)

10. תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מלמד על צעיר רווק כבן 23, אשר טרם מעצרו עבד במחלקת דגים בסופרמרקט. שירות המבחן ציין כי עברו של הנאשם נקי ללא רבב.

11. הנאשם לקח בפני שירות המבחן אחריות פורמלית על מעשיו, ובד בבד מזער מעובדות כתב האישום המתוקן והתקשה להסביר את הרקע לביצוע העבירות תוך שטען כי בוצעו בטעות.

12. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מצוי בשלב גיבוש זהותו, וכי בבסיס ביצוע העבירות עומדים מאפייני אישיותו הבלתי בשלים, זאת לצד השפעות חברתיות ומחויבות משפחתית, ובשל כך מתקשה הנאשם להפעיל שיקול דעת בוגר ואחראי. שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון בינוני להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד ע"י הנאשם.

13. עוד צוין בתסקיר כי הנאשם מתקשה לבחון את הנסיבות שהובילו אותו לביצוע העבירות והוא אינו בשל לבחון את עמדותיו ותפיסותיו התרבותיות וההתנהגותיות באופן ביקורתי, כמו גם את התנהלותו בעת ביצוע העבירות. לפיכך, סבור שירות המבחן, כי בשלב זה של חיי הנאשם לא קיים פתח למעורבות טיפולית, אשר יש בה כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות על-ידו. בהיעדר חלופת ענישה שיקומית, ממליץ שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה מוחשית, וכן מומלץ לשב"ס לשלב את הנאשם בהליך טיפולי אם יביע נכונות לכך.

ראיות ההגנה לעונש וטיעוני הצדדים לעונש

14. במסגרת ראיות ההגנה לעונש הוגש הסכם הסולחה שנערך בין משפחת הנאשמים למשפחת המתלון (נ/1). כמו כן, העידה בדיון בפניי הגב' נדיה אבו דיאב (להלן: הגב' דיאב), אמם של הנאשמים. הגב' דיאב שהינה אלמנה סיפרה על מצבה הכלכלי הקשה, וכי אין לה סיוע כלכלי, וזאת בהיות הנאשמים שתמכו בה בעבר, נתונים כיום במעצר. עוד ציינה הגב' דיאב כי מדובר בטעות יחידה מבחינת הנאשמים שלא תישנה, שכן לגישה הם "ילדים טובים מאוד". הגב' דיאב ביקשה את התחשבותו של בית המשפט במצבה הקשה של המשפחה בהיעדר סיוע של הנאשמים.

15. עוד העיד בדיון בפניי דודם של הנאשמים, מר עאנוי אבו דיאב (להלן: מר דיאב). מר דיאב העיד אף הוא כי מדובר במקרה חד-פעמי מבחינת הנאשמים, אשר לא ישוב על עצמו, וזאת בהיותם "ילדים טובים". מר דיאב ציין, כי הנאשמים עוזרים בפרנסת הבית ובטיפול באחיהם הקטינים וביקש כי בית המשפט ינהג ברחמנות כלפיהם. עוד אישר מר דיאב בעדותו, כי הוא והמתלון חתומים על הסכם הסולחה נ/1.

16. ב"כ המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב (ט/1) והוסיפה וטענה בקצרה בעל-פה בדיון בפניי ביום 20/5/19. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הפנתה באת-כוח המאשימה לעובדות כתב האישום המתוקן כדי ללמד על חומרת מעשיהם של הנאשמים. נטען כי העבירות בוצעו בשעות הבוקר, בטבורו של שוק הומה אדם. עוד צוין כי הנאשמים הפליאו את מכותיהם במתלון על מנת לאפשר להם לבצע את זממם ולבזוז אותו וכך גרמו לו לנזקים המתוארים בכתב האישום. באת-כוח המאשימה הבהירה כי במעשיהם פגעו הנאשמים, בעוצמה גבוהה, בערכים מוגנים מרכזיים- בגופו, בכבודו וברכוש של המתלון.

17. באת-כוח המאשימה הוסיפה וטענה, כי הצטיידותם של הנאשמים במקל וחלוקת התפקידים ביניהם במהלך האירוע מלמדת על התכנון שקדם לביצוע העבירות. כמו כן, צוין כי הנזקים הפיזיים ונזקי הרכוש שנגרמו למתלונן כתוצאה מהשוד האלים נגדו, הם נזקים ממשיים, וכי מעבר לפגיעה ברכושו ובגופו של המתלונן, הותיר האירוע גם צלקות בנפשו.

18. באת-כוח המאשימה הפנתה, בטיעוניה לעונש, במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה, לפסקי דין שניתנו בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות שבצידה גם עבירת אלימות. בסיכומי של דבר, ובשים לב לכך שהנאשמים הורשעו, לצד העבירה של שוד בנסיבות מחמירות, גם בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות שהעונש המרבי בגינה הוא 14 שנות מאסר, ביקשה באת-כוח המאשימה לקבוע בתיק זה מתחם עונש הולם הנע בין 5 ל- 8 שנות מאסר בפועל. בנוסף למאסר בפועל ביקשה המאשימה להשית על הנאשמים מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלונן. בנקודה זו הבהירה באת-כוח המאשימה, בטיעוניה בעל-פה, כי במסגרת הסכם הסולחה לא שולם למתלונן כל פיצוי, זאת על אף הנזק הקנייני הכבד שנגרם לו בגין אובדן סחורת הדגים ששוויה רב, כאמור בכתב האישום.

19. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הפנתה באת-כוח המאשימה לאמור בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינם של הנאשמים, מהם עולה כי קיים סיכוי בינוני להישנות עבירות דומות על-ידי הנאשמים. עוד צוין, כי לא עלה בידי שירות המבחן להציע טיפול לנאשמים מחוץ לכותלי בית הסוהר שבכוחו להפחית מסוכנותם. באת-כוח המאשימה הוסיפה והדגישה, כי קצינת המבחן התרשמה כי הנאשמים ממוקדים, בעיקר, במחיר האישי אותו הם משלמים, וכי לקיחת האחריות על-ידם היא פורמאלית תוך שהם ממזערים את מעשיהם. בסיכומי של דבר, נוכח האמור בתסקירי שירות המבחן, ובהינתן עברם הנקי של הנאשמים והסכם הסולחה שנערך עם המתלונן, מבקשת המאשימה לגזור את עונשם של הנאשמים בחלקו התחתון של מתחם העונש ההולם לו היא עותרת, וזאת לצד העונשים הנלווים שפורטו לעיל.

20. בפתח טיעוני ההגנה לעונש, ונוכח האמור בתסקירי שירות המבחן, הבהירו הנאשמים בדיון בפניי, כי הם עומדים על הודיתם בעובדות כתב האישום המתוקן. אשר להסכם הסולחה, נטען על ידי ההגנה, כי אין זה מתפקידה של המאשימה להתערב בתוכן ההסכם ובהחלטת המתלונן לוותר על רכיב הפיצוי. עם זאת הובהר, כי הנאשמים נכונים לשלם כל פיצוי שייפסק על ידי בית המשפט לטובת המתלונן.

21. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי מעובדות כתב האישום המתוקן לא עולה כי למעשיהם של הנאשמים קדם תכנון, מה גם שלא יוחסה להם עבירה המלמדת על קיומו של תכנון, כדוגמת העבירה של קשירת קשר. לטענת ההגנה, העבירה בוצעה באופן ספונטני עת שהנאשמים הבחינו במתלונן.

22. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ביקש הסנגור להדגיש את התנהלותם של הנאשמים מתחילתו של ההליך המשפטי נגדם. בנקודה זו הובהר, כי הנאשמים נתונים במעצר מיום 25/11/18, וכי הסכימו למעצרם עד תום ההליכים מתוך כוונה להודות באופן מידי בעובדות כתב האישום המתוקן ולשאת באחריות על מעשיהם. צוין, כי כתב האישום הכיל רשימה ארוכה של עדי תביעה, ולפיכך חסכו הנאשמים זמן שיפוטי יקר והעדתם של עשרות אזרחים, כל זאת מתוך שאיפה לשאת בעונשם ולחזור למוטב מיד עם שחרורם מבית הסוהר.

23. הסנגור ציין את גילם הצעיר של הנאשמים, עברם הנקי ללא רבב, וכן את מצבו האישי של נאשם 1 שהינו מאורס. הודגש כי הנאשמים חווים כיום על בשרם את הנזק הרב שהסבו מעשיהם, הפוגע בעיקר בבני משפחתם. לטענת הסנגור, השלכות ההליך הפלילי ובייחוד השהייה בתנאי המעצר הקשים למעלה מחצי שנה, מהווים עבור הנאשמים גורם מרתיע לבל ישובו לבצע עבירות. עוד הפנה הסנגור לאמור בהסכם הסולחה, ממנו עולה כי המתלונן מחל לנאשמים, וכי הוא שמח על כך שהם הודו בפני בית המשפט ומבקש מבית המשפט להתחשב בהם ולא להשית עליהם עונש חמור. צוין לעניין זה, כי הסכם הסולחה המבטיח את בטחונו של המתלונן חשוב גם לשמירה בעתיד על יחסים תקינים בין הצדדים.

24. אשר לתסקירי שירות המבחן, הביע הסנגור פליאה על הדמיון הרב בין תסקירי הנאשמים. נטען כי התסקירים נערכו לאחר פגישה קצרה אחת בלבד עם הנאשמים, ומבלי ששירות המבחן בחן לעומק את מצבם וכן את הצורך בהכוונתם, שהרי הם בחורים צעירים השוהים במעצר לראשונה בחייהם. נטען בנקודה זו, כי אלמלא היה קיים אופק שיקומי בעניינם של הנאשמים, היה נמנע שירות המבחן מלהמליץ על שילובם במסגרת של שיקום בין כותלי בית הסוהר. לפיכך, ביקש הסנגור לאפשר לשני הנאשמים לשוב ולהשתלב בחברה בהקדם האפשרי.

25. אשר למתחם העונש ההולם, נטען כי המתחם לו עותרת המאשימה מנותק מהמציאות המשפטית וכי אף הפסיקה אליה הפנתה המאשימה בטיעוניה לעונש מלמדת על מתחם ענישה בטווח שבין 3 ל- 6 שנות מאסר בפועל, שהינו נמוך מזה לו היא עותרת. הסנגור הוסיף כי בעבירות בהן הורשעו הנאשמים קיים מנעד ענישה רחב, המלמד על טווחי ענישה נמוכים מאלו שהוצגו בפסיקת המאשימה. לסיכום, ולאחר שהגיש אסופת פסיקה המלמדת על עמדתה לעונש של ההגנה (2/נ), נטען על- ידי הסנגור כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין שנה לשלוש שנות מאסר בפועל. נוכח הטעמים לקולה, ביקש הסנגור למקם את עונשם של הנאשמים בתחתית המתחם הנ"ל, קרוב ככל הניתן לשנת מאסר אחת בפועל.

דין והכרעה

26. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, ולפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40ט לחוק העונשין.

27. הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות ע"י הנאשמים הם שלומם, כבודו ובטחונו של המתלונן, שלמות גופו וזכותו לקניין, וזאת לצד הפגיעה בתחושת הביטחון של כלל הציבור הנפגע מעבירות אלו שבוצעו בשעת בוקר מאוחרת במקום ציבורי הומה אדם. בפסיקת בית המשפט העליון תוארה, לא אחת, חומרתה של עבירת השוד בנסיבות מחמירות, הפוגעת בביטחונו האישי של הפרט וברכוש, וכן בתחושת הביטחון של הציבור בכללותו, בשלומם

וברוחתו (ע"פ 4125/14 חרב נ' מדינת ישראל פסקה 7 (6.1.2015); ע"פ 8205/12 דדון נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (26.12.2013)).

28. בית המשפט העליון בשורה ארוכה של פסקי דין שב וקבע, כי מן הראוי להשית על מבצעי עבירות של שוד עונשי מאסר בפועל משמעותיים. להמחשת האמור לעיל, יובאו דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בע"פ 3219/09 פיראס חביבי נ' מ"י (7.7.09), מפי כב' השופט רובינשטיין:

"ככלל עבירות שוד דינן מאסר בפועל, והטעמים לכך ברורים - הצורך בהרתעה ובגמול, וגם בהרחקת עבריין מן החברה לתקופה מתאימה; ויש מהן הנענשות בשנות מאסר ארוכות, וכך ראוי...".

29. אוסיף, להמחשת חומרת הפגיעה של עבירות השוד בתחושת הביטחון האזרחית הכללית את דבריה הבאים של כב' השופט ברק ארז:

"עבירות של שוד על דרך תקיפה ברחוב פוגעות לא רק בקורבן, אלא בתחושת הביטחון האזרחית הכללית. אחת הציפיות הראשונות של אנשים היוצאים מביתם לרחובות העיר היא היכולת להתנהל בביטחון וללא אימה, ולא כל שכן בסביבה היומיומית והמוכרת. על כן, אין מקום לראות את העבירה שבה נכשל המערער כעבירה קלה, גם אם קיימים מעשי שוד הנעברים בנסיבות מחמירות יותר" (ע"פ 6862/13 חג'אזי נ' מדינת ישראל, פסקה 9 (7.7.2014)).

30. עבירת השוד היא מן החמורות שבחוק העונשין, ולכן לא בכדי נקבע לצדה עונש מאסר מרבי של 20 שנות מאסר בפועל. בית משפט המשפט העליון שב והדגיש את חומרתה של עבירת השוד, המבוצעת תוך שימוש באלימות שהביאה לפגיעה בקורבנות (ראו: ע"פ 7995/17 עמאד פאהום נ' מדינת ישראל (1/10/17)).

31. ומהתם להכא:

הנאשמים תקפו יחדיו בברוטליות ובכוח רב את המתלונן, תוך שימוש במקל ותוך כך הם גנבו ממנו ארגזי דגים בשווי לא מבוטל כפי שעולה מכתב האישום. תוצאת מעשיהם של הנאשמים מלמדת על האלימות הרבה שהפגינו כלפי המתלונן. ודוק, למתלונן נגרמו שברים הן בפניו והן בשיניו, חתכים בשפתו העליונה ובראשו והמטומות, והוא אושפז בבית חולים למשך 4 ימים. מעבר לנזק הפיזי ולנזק הרכושי שנגרמו למתלונן, הסבו לו מעשיהם הנלוזים של הנאשמים גם נזק רגשי שלבטח ילווה אותו לאורך שנות חייו.

32. במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירות, אציין כי הדין עם הסנגור בטיעונו לפיו מכתב האישום המתוקן לא עולה שהנאשמים תכננו מבעוד מועד את ביצוע העבירות. עם זאת, אף אם מדובר בהתנהלות ספונטנית של הנאשמים, הרי שיש לזקוף לחובתם את חברתם יחדיו ואת העובדה שתקפו, כאמור, את המתלונן באמצעות נשק קר, דבר שמנע ממנו להגן על רכושו ואפשר לנאשמים לגנוב, כאמור, את ארגזי הדגים.

33. מנעד הענישה בעבירות השוד הוא רחב ותלוי נסיבות המקרה, וזאת כפי שעולה מדבריו הבאים של בית המשפט העליון בע"פ 8696/18 מדינת ישראל נ' עדנאן (18/4/19):

"למרבה הצער נחשפים אנו למשרעת רחבה של עבירות שוד וההתפלגות בענישה נגזרת - בין היתר - מנסיבות כל מקרה, לרבות עוצמת האלימות שהופעלה, ועוצמת הפגיעה בנפגע העבירה" (ראו גם ע"פ 5430/16 אפשטיין נ' מדינת ישראל (1/8/17)).

34. במסגרת סקירת מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת שוד בנסיבות מחמירות שלצידה אלימות שגרמה לנזקי גוף, טובא הפסיקה הבאה:

· בע"פ 3503/16 מדינת ישראל נ' נימר (5/12/2016) נדחה ערעור על קולת עונשו של המשיב, שנדון ל-42 חודשי מאסר בפועל בגין עבירה של שוד בנסיבות מחמירות שבה הורשע, על פי הודאתו, במסגרת של הסדר טיעון. המשיב שדד 150,000 ש"ח מחלפן כספים מבוגר באמצעות מכות אלה, גרם לו חבלות עם שריטות שטחיות וחשד לשבר בדופן הסינוס והביא לגדיעת פרנסתו. נקבע כי אלמלא נגזר על המשיב בעניין אחר מאסר בפועל לשנתיים נוספות, היה בית המשפט מחמיר בעונשו ומאריך את תקופת המאסר. עוד הוחלט לחייב את המשיב בתשלום פיצוי למתלונן בסך של 150,000 ש"ח.

· בע"פ 8696/18 מדינת ישראל נ' עדנאן (18/4/19) הוחמר עונשו של מי שהורשע, מכוח הודאתו, בעבירות שעניין שוד בנסיבות מחמירות, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין שלא כדין מעונש של 50 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים במצטבר לעונש של 62 חודשי מאסר בפועל והפעלת המאסר המותנה, כאמור, במצטבר. שם דובר בנאשם בעל עבר פלילי ובמתלוננת שנחבלה באופן חמור ואף נגרמה לה נכות בידה.

· בע"פ 8794/15 פרדי (סרג'וזוז) נקש נ' מדינת ישראל (7/11/16) הורשע המערער שהינו בעל עבר פלילי מכביד, לאחר שמיעת ראיות, במעשה שוד אלים ביותר בצוותא, במהלכו הוכה הנשדד (המתלונן) עד כדי כך שידו נשברה, והמערער ושותפו הותירו אותו שותת דם ומדמם בין השיחים. בגין כך הורשע המערער בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין; חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין ופגיעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין. על המערער הושת, בין היתר, עונש מאסר בפועל של שש שנים. ערעורו נדחה, למעט לעניין הקנס הכספי שבוטל.

· בע"פ 7669/17 (מאוחד עם ע"פ 8032/17) הייב ופלאח נ' מדינת ישראל (10/10/18) הותיר בית המשפט העליון על כנו עונש של 42 חודשי מאסר בפועל, שהושת על כל אחד מהמערערים שהורשעו מכוח הודאתם בביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, שוד בנסיבות מחמירות, חטיפה בצוותא, סחיטה באיומים בצוותא והחזקת סכין שלא כדין. דובר בשני מערערים שחברו יחדיו לחטיפת המתלונן וכפו עליו באלימות ובאיומים להודות שניהל קשר רומנטי עם אשתו של אחד מהם. המערערים הצטיידו בסכין ובחפץ שנחזה לאקדח, גרמו למתלונן לשבר באפו, הכניסו אותו לרכב ואיימו עליו במהלך הנסיעה באמצעות סכין, ובהמשך, באמצעות חפץ שנחזה

לאקדח, וזאת כשהגיעו לאזור מיוער וחשוך. שם דרשו המערערים מהמתלון לשלם להם סך של 50,000 ₪ כפיצוי ונטלו ממנו מכשיר טלפון נייד, סכום של 300 ₪ וצמיד זהב, וכל זאת לאחר שהודה, מחמת חששו, בקיום הקשר הרומנטי הנ"ל והודאתו תועדה ע"י אחד מהמערערים במצלמת מכשיר טלפון נייד.

35. לאחר שסקרתי את הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות שבפנינו, את נסיבות ביצוע העבירות, וכן בחנתי את מדיניות הענישה הנהוגה, לרבות את הפסיקה אליה הפנה כל אחד מהצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 3 שנות מאסר בפועל ל-6 שנות מאסר בפועל.

36. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, אציין בראש ובראשונה את הודאת הנאשמים בעובדות כתב האישום המתוקן, המגלמת בחובה חרטה. הודאה זו חסכה הן את זמנו היקר של בית המשפט והן ובעיקר העדת עדי תביעה רבים, לרבות המתלון, על כל הכרוך בכך. עוד אוסיף, לקולה, את עברם הנקי ללא רבב של הנאשמים ואת עדויות אמם ודודם, במסגרת הראיות לעונש מטעם ההגנה, המלמדות כי האירוע שבפנינו מהווה מבחינת הנאשמים מעידה חד-פעמית, שכן עסקין בבחורים צעירים שתפקדו עד לאותו מועד באופן נורמטיבי ותקין לחלוטין.

37. שירות המבחן נמנע, כאמור, ממתן המלצה טיפולית בעניינם של הנאשמים, תוך שמהתסקיר עולה כי הם ממזערים את מעשיהם וכי קיים סיכוי ברמה בינונית להישנות התנהגות עוברת חוק על ידם בעתיד. עם זאת, ממליץ שירות המבחן לשלב את הנאשמים במסגרת של הליך טיפולי בין כותלי בית הסוהר ומציין, לגבי נאשם 1, כי ההליך המשפטי בתיק זה היווה עבורו גורם מרתיע ומשמעותי.

38. עוד אוסיף, לקולה, את הסכם הסולחה שנערך בין הנאשמים לבין המתלון באמצעות דודם של הנאשמים. מהסכם הסולחה נ/1 עולה, כאמור, כי המתלון שמח על כך שהנאשמים הודו בביצוע העבירות, סולח להם ומבקש מבית המשפט להתחשב בהם ולא להשית עליהם עונש חמור. מדברי הסנגור עולה, כאמור, כי המתלון הוא זה שבחר לוותר על קבלת פיצוי מאת המתלוננים. יחד עם זאת, הבהיר הסנגור, כי הנאשמים נכונים לפצות את המתלון במסגרת הליך זה.

39. לאחר ששקלתי את מכלול הטעמים הנ"ל, לרבות את נסיבותיהם האישיות של הנאשמים העולות מהתסקירים ומראיות וטיעוני ההגנה לעונש, וכן את העובדה שהנאשמים נמצאים בתנאי מעצר לא קלים במשך תקופה ממושכת, אני בדעה כי מן הראוי להשית עליהם עונש של מאסר בפועל ברף התחתון של מתחם העונש ההולם הנ"ל, וזאת לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה ופיצוי למתלון.

40. בסיכומי של דבר, אני דנה כל אחד מהנאשמים, כדלקמן:

נאשם 1:

למאסר בפועל לתקופה של 3 שנים מיום מעצרו (25/11/18).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגין אחת או יותר מהן.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגין אחת או יותר מהן.

אני מורה לנאשם 1 לפצות את המתלון פיצוי בסכום של ₪ 15,000 אשר יופקד בקופת בית המשפט ע"י נאשם 1 עבור המתלון תוך 120 יום.

נאשם 2:

למאסר בפועל לתקופה של 3 שנים מיום מעצרו (25/11/18).

למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור עבירת אלימות מסוג פשע או עבירת רכוש מסוג פשע, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגין אחת או יותר מהן.

למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים, והתנאי הוא לבל יעבור עבירת אלימות מסוג עוון או עבירת רכוש מסוג עוון, לפי חוק העונשין, התשל"ז-1977 ויורשע בגין אחת או יותר מהן.

אני מורה לנאשם 2 לפצות את המתלון פיצוי בסכום של ₪ 15,000 אשר יופקד בקופת בית המשפט ע"י נאשם 2 עבור המתלון תוך 120 יום.

על המאשימה להמציא בכתב תוך 7 ימים את פרטי המתלון לתיק בית המשפט לצורך העברת סכומי הפיצוי לידיו.

המזכירות תמציא העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט' סיוון תשע"ט, 12 יוני 2019, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אור זך, הסנגור עו"ד אלי סבן והנאשמים שהובאו ע"י שב"ס.